

איך נחת עלינו מוות שכזה פתאום בלי
התראה מוגדרת או אזהרה ככה פתאום
נחת עלינו מותו הכואב והאכזר של עדיאל
! נכנסנו למצב של שאלות ללא פיתרון או
תשובה למה? איך? מתי? איפה? לכל
אחד מאיתנו מתרוצצות השאלות האלה
בראש .

ובניגוד למכות או תהיות אחרות קשות,
למכה הזאת אין מרפא ואת הטעות הזאת
אי אפשר לתקן.

אחד המאפיינים היחודיים של משפחתנו
הוא שאנחנו לא מאבדים תקווה , במקרה
כזה כמעט התיאשנו ואיבדנו תקווה הודות
לכך שאנחנו משפחה מלוכדת מגובשת
ומאוחדת החזקנו מעמד יחד! כל אחד
בחר את דרכו להתגבר על מות עדיאל
חלק בשתיקה חלק בדיבור חלק במעשים
המזכירים את עדיאל (הכתמת החולצות-
סדר פסח) חלק אפילו בבכי, אבל אף אחד
מאתנו לא הפסיק את חייו המשכנו
לצחוק או לחייך ולהיזכר בדברים מצחיקים
שעדי היה עושה אם היינו כל היום עצובים

מבחוץ כועסים וטרודים עדי היה כועס
עלינו שככה בחרנו לזכור אותו.

אפשר למלא אין ספור דפים עם תכונותיו
הטובות של עדי אבל זה חסר כל
משמעות כי הרי כל אחד מכיר את כל
תכונותיו של עדי ומנסה לחקותם. **בחור**
כמו עדי מתוק, חרוץ, חייכן, טוב-לב,
מקבל כל דבר כמו שהוא בלי טענות,
משקיע, ונותן מכל הלב וכשהוא נותן הוא
לא מרגיש חופשי לקחת מה שמבדיל ממי
שנתן את עדיאל לא התבייש
לקחת!!

אך תכונתו היחודית ביותר של

(ויה צוסינר)

עדיאל : הוא

היה

מאושר!!!!!!!!!!!!

!!!!!!!!!!!!!!

